

Téma integrácie je jej blízka

Rozhovor s Luciou Svobodovou

Tvárou divadelnej spoločnosti LUNA storytelling je aj bábkoherečka Lucia Svobodová, ktorá v súčasnosti pôsobí v Českej republike. Našu piešťanskú knižnicu navštívila spolu s herečkou Nad'ou Uherovou v rámci projektu Vitajte v našom svete, V. ročník, ktorého ústrednou témou je integrácia. Preto sme sa jej spýtali, ako sama túto tému vníma.

Ústrednou témou Vašej autorskej inscenácie, Ak sa bojíte samoty, je integrácia. Čím je Vám táto téma blízka?

Je to tým, že som sa vydala a presťahovala do Českej republiky. Tento "prechod" bol relatívne ťažký, pretože som tam nemala priateľov. Na Slovensku som mala rozbehnutú divadelnú spoločnosť *LUNA storytelling* a mali sme možnosti, kde hrať, ale poddala som sa manželovi a odišla som do Českej republiky. *(smiech)* Skúšobný proces bol veľmi zdĺhavý a náročný, pretože som si robila herečku, režisérku, dramaturgičku aj scénografku sama. Integrácia v predstavení spočívala v tom, že som ako Slovenka odišla do Čiech a môj život bol o nejakých neustálych zmenách a sťahovaniach. Predstavenie som rozdelila na štyri časti. Karlova Ves, Svätý Jur, do ktorého som sa presťahovala ako prváčik základnej školy, útek za šermom, a Zlích (dedina v ČR, kde žijem). Takže som zažila integráciu niekoľkokrát a v momente, keď som sa integrovala do spoločnosti vo Svätom Jure a našla si tam priateľov, odsťahovala som sa do Českej republiky a musela začať odznova. *(smiech)* V predstavení som o sebe hovorila v tretej osobe, aby to bolo s nadhľadom, vtipom a nebolo to utrápené, pretože ten proces integrácie nie je jednoduchý. Ako scénografický prvok domova som použila 150l hlíny, ktorú som si musela presťahovať. Preto som to potrebovala odľahčiť.

Práve dnes sa o integrácii, najmä v súvislosti s utečencami, veľa hovorí. Vo vašich divadelných predstaveniach pre deti sa tak nepriamo venujete aj tejto téme. Prečo má zmysel hovoriť deťom o takýchto ťažších témach, má to vôbec zmysel?

Je dôležité, aby si deti uvedomili, že sa to tu deje a že ľudia už od 9. storočia, možno ešte skôr, stále migrujú kvôli podnebiu, bojom a pod. Naše generácie to nezažili, ale kedysi to bolo bežné. Integrácia je najvyššou úrovňou socializácie. Prijat' zvyky a zákony krajiny a podľa toho sa aj správať by malo byť samozrejmosťou. My, ako divadlo sa zameriavame na príbehy rôznych kultúr a snažíme sa obohatiť deti o ich múdrosť.

Ako sa Vám tieto dni hralo u nás, v piešťanskej knižnici?

Výborne. Každý deň je úplne iný s inou energiou, ktorú sem diváci prinesú. Niekedy je jemnejšia, že si môžeme dovoliť ísť viac cez srdiečko a niekedy treba viac zabráť hlasom, aby sme uchytili ich pozornosť, keďže sa im ich vnímanie neustále rozdojuje, roztrojuje až rozpätuje. *(smiech)*

Je podľa Vás náročné zaujať súčasného detského diváka?

Závisí to od prostredia, do ktorého prídete. Keď prídete napríklad do školy, tak sme nezažili, že by deti vyrušovali. Nikdy nám neliezli do scény. Akonáhle sú deti s rodičmi, tak sa nám stáva, že vyrušujú a behajú. Rodičia sú zaujatí predstavením a na ratolesti aj zabudnú. (smiech)

Veľmi pekne Vám d'akujeme za rozhovor a tešíme sa na Vás pri d'alšej návšteve našej piešťanskej knižnice.

Projekt: VITAJTE V NAŠOM SVETE, V. ročník

Podujatie: Zahrajme si divadlo

Piešťany 8. augusta 2017

Autor rozhovoru: Martina Šulganová

Účastník rozhovoru: Lucia Svobodová